

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

Sytuacja w Syrii, Jemenie i Bahrajnie w kontekście sytuacji w krajach arabskich oraz w Afryce Północnej

P7_TA(2011)0333

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii, Jemenie i Bahrajnie w kontekście sytuacji w świecie arabskim i w Afryce Północnej

(2013/C 33 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Syrii, Jemenu i Bahrajnu, a zwłaszcza rezolucję z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie sytuacji w Syrii, Bahrajnie i Jemenie ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie stosunków Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa – wymiaru południowego ⁽³⁾,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel UE z dni 18, 22, 24 i 26 marca, 23 kwietnia, 6 oraz 11 czerwca 2011 r. w sprawie Syrii; oraz z dni 10, 12 i 18 marca, 27 kwietnia, 11, 26 i 31 maja oraz 3 czerwca 2011 r. w sprawie Jemenu, a także z dni 10, 12 i 18 marca, 3 maja i 1 lipca 2011 r. w sprawie Bahrajnu,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel w sprawie Syrii wydane w imieniu UE w dniu 29 kwietnia 2011 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie nowej koncepcji działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie, który uzupełnia wspólny komunikat z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie partnerstwa na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego,
- uwzględniając oświadczenie w sprawie południowego sąsiedztwa wydane na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 23 i 24 czerwca 2011 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka w sprawie Syrii z dnia 29 kwietnia 2011 r.,
- uwzględniając decyzje Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r., 2011/302/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. oraz 2011/367/WPZiB z dnia 23 czerwca 2011 r. w sprawie Syrii,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dni 23 maja i 20 czerwca 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ w sprawie Syrii z dnia 3 czerwca 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ z dnia 23 czerwca 2011 r. w sprawie wyroków przeciwko 21 bahrajńskim działaczom politycznym, obrońcom praw człowieka i przywódcom opozycji,
- uwzględniając wstępne sprawozdanie Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka w sprawie Syrii z dnia 14 czerwca 2011 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0148.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0109.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0154.

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
  - uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z 1990 r.,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
  - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1975 r.,
  - uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka z 2004 r. ze zmianami z 2008 r.,
  - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że pokojowi demonstranci w krajach Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu wyrazili uzasadnione aspiracje demokratyczne oraz zdecydowane apele o reformy instytucjonalne, polityczne, gospodarcze i społeczne mające na celu stworzenie prawdziwej demokracji, walkę z korupcją i nepotyzmem, zagwarantowanie rządów prawa oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, zmniejszenie nierówności społecznych, a także stworzenie lepszych warunków gospodarczych i socjalnych,
- B. mając na uwadze, że wspólny komunikat z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie nowej koncepcji działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie daje początek nowemu podejściu za pośrednictwem przeglądu wdrażania podstawowych zasad regulujących działania zewnętrzne Unii, takich jak powszechne wartości praw człowieka, demokracji i praworządności, które są centralnym elementem polityki sąsiedztwa, a jednocześnie odzwierciedla potrzebę wspierania przez UE zmian demokratycznych w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie,

Syria

- C. mając na uwadze, że od rozpoczęcia tłumienia demonstracji w Syrii w marcu 2011 r. następuje eskalacja przemocy, a siły bezpieczeństwa odpowiadają na trwające protesty masowymi aresztowaniami i coraz większą brutalnością, zabijając ponad 400 osób cywilnych w samej prowincji Dara, a w całej Syrii prawdopodobnie ponad 1 000 osób,
- D. mając na uwadze, że ostatnie, wyemitowane na całym świecie filmy wideo pokazały zatrważające obrazy bezprawnie przetrzymywanych dzieci syryjskich, które padły ofiarą tortur lub złego traktowania, co w niektórych przypadkach doprowadziło do ich tragicznej śmierci, jak choćby trzynastoletniego Hamzy al-Khatiba; mając ponadto na uwadze, że użycie przeciwko demonstrantom ostrej amunicji spowodowało już śmierć co najmniej 30 dzieci, o czym poinformował UNICEF (agencja Narodów Zjednoczonych ds. dzieci) w dniu 31 maja 2011 r.,
- E. mając na uwadze, że w swoim trzecim wystąpieniu z dnia 20 czerwca 2011 r. prezydent Baszar al-Assad stwierdził, iż przyszłość Syrii zostanie ukształtowana w wyniku dialogu narodowego; mając na uwadze, że mimo ponawianych obietnic przeprowadzenia reform politycznych i zmian w Syrii władze nie podejmują jakichkolwiek wiarygodnych kroków w kierunku ich spełnienia; mając na uwadze, że organizacje praw człowieka udokumentowały już ponad 800 przypadków wymuszonych zaginięć oraz 11 tys. przypadków arbitralnych aresztowań,
- F. mając na uwadze, że z uwagi na powagę sytuacji w kraju w dniu 23 czerwca 2011 r. Rada przyjęła decyzję oraz rozporządzenie nakładające środki ograniczające na siedem dalszych osób poza osobami ujętymi w sporządzonym dnia 9 maja 2011 r. wykazie wprowadzającym środki specjalne, takie jak zakaz wydawania wiz i zamrożenie aktywów, a także nałożyła embargo na broń i sprzęt, który mógłby posłużyć do represji wewnętrznych, wobec czterech jednostek związanych z reżimem syryjskim,

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

- G. mając na uwadze, że układ o stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Syryjską Republiką Arabską z drugiej strony nie został nigdy podpisany; mając na uwadze, że podpisanie tej umowy jest odkładane na wniosek Syrii od października 2009 r. i że Rada postanowiła nie podejmować już dalszych kroków; mając na uwadze, że przestrzeganie praw człowieka i podstawowych wolności stanowi kluczową część tej umowy,
- H. mając na uwadze, że zachodzi poważne ryzyko nasilenia się brutalnych ataków ze strony grup ekstremistów, w tym ugrupowań prowadzących dżihad; mając na uwadze, że niezwykle ważne jest zapewnienie ochrony różnym społecznościom religijnym w Syrii, w tym dużej liczbie przebywających w tym kraju uchodźców irackich,
- I. mając na uwadze, że po blokadzie w Dara siły bezpieczeństwa rozpoczęły w sąsiednich miastach zakrojoną na szeroką skalę operację wojskową i serię arbitralnych aresztowań; mając na uwadze, że według szacunków 12 tys. Syryjczyków z Dżisz asz-Szughur i okolic tego miasta przekroczyło granicę syryjsko-turecką w obawie przed represjami ze strony służb bezpieczeństwa i że według Czerwonego Półksiężycza kolejnych 17 tys. osób czeka na przekroczenie granicy,

Jemen

- J. mając na uwadze, że sytuacja w Jemenie nadal budzi poważne zaniepokojenie po miesiącach przemocy i niepokojów, które przyczyniły się do poważnych cierpień ludności jemeńskiej oraz spowodowały liczne ofiary śmiertelne i poważne obrażenia u wielu osób, a także doprowadziły do uwięzienia demonstrantów oraz pogłębiły kryzys gospodarczy i polityczny w kraju,
- K. mając na uwadze, że Rada Współpracy Państw Zatoki Perskiej zainicjowała plan na rzecz pokojowego przekazania władzy, którego nie podpisał prezydent Jemenu Ali Abdullah Salih,
- L. mając na uwadze, że w dniu 3 czerwca 2011 r. prezydent Jemenu Ali Abdullah Salih został poważnie ranny podczas ataku na jego pałac i jest obecnie leczony w Arabii Saudyjskiej; mając na uwadze, że władza przeszła tymczasowo w ręce wiceprezydenta kraju Abd Rabbuha Mansura Hadiego,
- M. mając na uwadze, że Jemen jest najbiedniejszym krajem Bliskiego Wschodu, w którym powszechne jest zjawisko niedożywienia, kurczą się rezerwy ropy naftowej, rośnie liczba ludności, rząd centralny jest słaby, coraz bardziej odczuwalny jest brak wody i niewiele inwestuje się w gospodarkę kraju; mając na uwadze poważne obawy dotyczące rozpadu państwa jemeńskiego w kontekście obowiązującego od lutego kruchego rozejmu z szyickimi rebeliantami na północy, ruchu secesjonistycznego na południu oraz faktu, że według doniesień wielu bojowników Al-Kaidy wykorzystuje Jemen jako swój bastion,

Bahrajn

- N. mając na uwadze, że stan wyjątkowy w Bahrajnie został zniesiony w dniu 1 czerwca 2011 r. oraz że król Hamad ibn Isa Al-Chalifa wezwał do podjęcia dialogu narodowego, który rozpoczął się w dniu 2 lipca 2011 r.,
- O. mając na uwadze, że w dniu 29 czerwca 2011 r. król Hamad powołał niezależną komisję z udziałem niezależnych obserwatorów międzynarodowych do przeprowadzenia śledztwa w sprawie łamania praw człowieka podczas niedawnego tłumienia przez siły rządowe proreformatorskich protestów,
- P. mając na uwadze, że w dniu 22 czerwca 2011 r. sąd wojskowy – Trybunał Bezpieczeństwa Narodowego Bahrajnu ogłosił wyrok w sprawie 21 bahrajńskich działaczy opozycyjnych, w tym dla siedmiu z nich wyrok został wydany zaocznie; mając na uwadze, że ośmiu działaczy opozycyjnych zostało skazanych na kary dożywocia, a 13 – na kary pozbawienia wolności do 15 lat za „spiskowanie w celu obalenia rządu”; mając na uwadze, że wielu innych działaczy politycznych, obrońców praw człowieka i dziennikarzy zostało zatrzymanych podczas ostatnich protestów proreformatorskich, oraz mając na uwadze, że według organizacji praw człowieka zatrzymani są torturowani, źle traktowani i nękanii,

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

- Q. mając na uwadze, że w dniu 22 maja 2011 r. Trybunał Apelacyjny Bezpieczeństwa Narodowego utrzymał w mocy wyroki śmierci na Aliego Abdullaha Hassana al-Sankisa i Abdulaziza Abdulridha Ibrahima Hussaina za zabicie dwóch policjantów w czasie protestów antyrządowych w Bahrajnie; mając na uwadze, że wykonanie egzekucji odroczone do września,
- R. mając na uwadze, że 47 lekarzy i pielęgniarek bahrajńskich zostało oskarżonych o „podburzanie do obalenia reżimu siłą” i czeka ich proces przed bahrajńskim trybunałem wojskowym; mając na uwadze, że pracownicy służby zdrowia traktowali wszystkich rannych jednakowo zgodnie z obowiązującym ich kodeksem etycznym,
- S. mając na uwadze, że w następstwie wniosku rządu Bahrajnu na terenie tego kraju rozmieszczono siły zagraniczne pod auspicjami Rady Współpracy Państw Zatoki Perskiej,
1. stanowczo potępia stosowanie przez reżimy niewspółmiernej przemocy wobec demonstrantów i ubolewa nad wysoką liczbą zabitych i rannych, których rodzinom składa kondolencje; apeluje o natychmiastowe zaniechanie rozlewu krwi i uwolnienie aresztowanych osób; wzywa do przeprowadzenia śledztwa w sprawie zabójstw, aresztowań i domniemanego stosowania tortur;
  2. wyraża uznanie dla ludności za odwagę, jaką wykazała się w pokojowej walce o demokratyczne zmiany, a zwłaszcza dla kobiet, które często były i nadal stoją na czele protestów;
  3. wzywa przywódców politycznych krajów arabskich do wywiązania się z podjętych zobowiązań przez niezwłoczne i bezwarunkowe nawiązanie otwartego i konstruktywnego dialogu politycznego z udziałem wszystkich demokratycznych partii i ruchów politycznych oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, mającego na celu utworzenie drogi ku prawdziwej demokracji oraz przeprowadzeniu rzeczywistych, ambitnych i znaczących reform instytucjonalnych, politycznych, gospodarczych i społecznych, które mają kluczowe znaczenie dla długotrwałej stabilności i rozwoju w tych krajach, a także w całym regionie;

Syria

4. zdecydowanie potępia eskalację przemocy w Syrii oraz nieustanne poważne naruszenia praw człowieka, w tym blokady nałożone na szereg miast, takich jak Dara, Dżisir asz-Szughur i Hama, masowe aresztowania, egzekucje pozasądowe, arbitralne aresztowania, podejrzenia o wymuszone zaginięcia i stosowanie tortur;
5. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że nie wprowadzono w życie decyzji o zniesieniu stanu wyjątkowego ogłoszonej w dniu 21 kwietnia 2011 r. ani nie zrealizowano innych obietnic prezydenta al-Assada i że więźniowie polityczni nie zostali uwolnieni mimo niedawnej amnestii ogłoszonej przez prezydenta; wzywa pilnie władze Syrii do niezwłocznego zakończenia blokad miast oraz zapewnienia natychmiastowego i nieograniczonego dostępu do nich organizacjom humanitarnym i ich pracownikom;
6. wzywa pilnie władze syryjskie i prezydenta Baszara al-Assada do położenia kresu zabijaniu nieuzbrojonych demonstrantów oraz do natychmiastowego uwolnienia wszystkich zatrzymanych demonstrantów, dziennikarzy, obrońców praw człowieka i więźniów politycznych; domaga się natychmiastowego włączenia wszystkich sił demokratycznych i podmiotów społeczeństwa obywatelskiego do rzeczywistego procesu politycznego w celu umożliwienia przemian demokratycznych w Syrii w oparciu o konkretny program zasadniczych reform, a także poszanowanie praw człowieka i zasad państwa prawa;
7. wzywa władze Syrii do zezwolenia prasie zagranicznej na obecność w tym kraju w celu zweryfikowania wszystkich oświadczeń, zgodnie z którymi „uzbrojone bandy ekstremistów” jako pierwsze otwierają ogień do sił bezpieczeństwa, czym reżim uzasadnia niemożliwy do zaakceptowania rozlew krwi; wzywa władze syryjskie do pełnej współpracy z Biurem Wysokiego Komisarza i innymi organami ONZ oraz do zapewnienia im niezakłóconego dostępu;

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

8. wzywa władze syryjskie do natychmiastowego uwolnienia wszystkich dzieci aresztowanych podczas tłumienia demonstracji lub innych tego typu wystąpień, do wnikliwego zbadania przypadków stosowania przemocy wobec dzieci oraz do zaniechania kolejnych aresztowań i przemocy wobec dzieci lub jakichkolwiek innych naruszeń praw dzieci;

9. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady dotyczącą nałożenia środków ograniczających na Syrię i osoby odpowiedzialne za brutalne represje wobec ludności cywilnej, zawieszenia wszystkich przygotowań do nowych programów współpracy dwustronnej, zawieszenia trwających programów dwustronnych z władzami syryjskimi realizowanych w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI) i instrumentu MEDA, zwrócenia się do Europejskiego Banku Inwestycyjnego o tymczasowe niezatwierdzenie nowych wniosków o finansowanie w Syrii, rozważenia w świetle aktualnych wydarzeń zawieszenia dalszej pomocy Wspólnoty dla Syrii oraz niepodejmowania dalszych działań w związku z układem o stowarzyszeniu z Syrią; wyraża poparcie dla szeregu inteligentnych sankcji przyjętych przez Radę i wzywa Radę do wystąpienia ze zdecydowaną inicjatywą dyplomatyczną w celu skłonienia innych krajów do przyjęcia tych samych sankcji; uważa, że Rada powinna kontynuować rozszerzanie zakresu ukierunkowanych sankcji na wszystkie osoby i podmioty powiązane z reżimem w celu ich osłabienia i odizolowania oraz umożliwienia przemian demokratycznych;

10. zdecydowanie popiera starania dyplomatyczne UE i jej partnerów ze społeczności międzynarodowej zmierzające do potępienia przez Radę Bezpieczeństwa ONZ przemocy trwającej w Syrii, odrzucenia bezkarności oraz wezwania władz syryjskich do spełnienia uzasadnionych aspiracji narodu syryjskiego; ubolewa, że wysiłki te nie odniosły dotychczas skutku oraz że nie udało się wprowadzić w życie rezolucji; apeluje do państw członkowskich UE i wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel o dalszą współpracę z partnerami międzynarodowymi w celu doprowadzenia do zaangażowania Rady Bezpieczeństwa ONZ w rozwiązywanie sytuacji w Syrii i do realizacji przez władze syryjskie obowiązku ochrony ludności Syrii;

11. z zadowoleniem przyjmuje turecką politykę otwartych granic dla uchodźców z Syrii oraz szybkie uruchomienie zasobów Czerwonego Półksiężycy;

12. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez UE wysiłków Turcji i pozostałych partnerów w regionie zajmujących się różnymi aspektami kryzysu, zwłaszcza aspektami humanitarnymi, oraz stwierdza, że będzie z nimi współpracować, aby rozwiązać sytuację w Syrii; wzywa Turcję i UE do zwiększenia koordynacji polityki zagranicznej i zdecydowanie zachęca do podejmowania wspólnych wysiłków na rzecz wsparcia demokracji i rozwoju na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej;

13. wzywa Radę i Komisję, aby niezwłocznie zapewniły władzom Turcji i Libanu pomoc i wsparcie w ich wysiłkach zmierzających do opanowania kryzysu humanitarnego na granicach z Syrią, w tym poprzez ustanowienie korytarza humanitarnego na szczeblu ONZ;

14. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, Radę i Komisję, by sprzyjały powstającym demokratycznym ruchom opozycyjnym w kraju i poza jego granicami; apeluje w związku z tym o szybkie rozpoczęcie prawdziwego dialogu politycznego prowadzącego do głębokich procesów demokratycznych w Syrii;

Jemen

15. zdecydowanie potępia niedawne ataki zbrojne w Jemenie, w tym atak na pałac prezydencki z dnia 3 czerwca 2011 r.; wzywa wszystkie strony do zaprzestania wszelkich wrogich działań, poszanowania praw człowieka i zastosowania się do trwałego zawieszenia broni;

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

16. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie wiceprezydenta Abd Rabbuha Mansura Hadiego do przestrzegania zawieszenia broni, demilitaryzacji miast jemeńskich oraz zapewnienia właściwej ochrony wszelkich dalszych pokojowych protestów i demonstracji;

17. wyraża solidarność z ludnością Jemenu, z zadowoleniem przyjmuje jej dążenie do demokratycznych zmian w kraju i popiera starania GCC, o ile są one ukierunkowane na znalezienie rozwiązania w drodze negocjacji – co oznacza rezygnację prezydenta Saliha i członków jego rodziny, którzy zajmują stanowiska we władzach – w ramach bardziej otwartego systemu politycznego nastawionego na łagodzenie ubóstwa i poprawę warunków życia większości społeczeństwa;

18. ubolewa, że władzom jemeńskim nie udało się zapewnić bezpiecznego opuszczenia przez dyplomatów ambasady Zjednoczonych Emiratów Arabskich w Sanie w dniu 22 maja 2011 r., między innymi przez sekretarza generalnego GCC, ambasadorów państw członkowskich GCC, UE, Zjednoczonego Królestwa i Stanów Zjednoczonych; wzywa władze Jemenu do pełnego przestrzegania Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych;

19. wyraża zaniepokojenie z powodu braku jakichkolwiek sprawozdań o postępach komisji wysokiego szczebla mianowanej przez rząd Jemenu w celu zbadania ataku na demonstrantów w dniu 18 marca 2011 r. w Sanie, w którym zginęły 54 osoby, a ponad 300 odniosło obrażenia; ponawia swój apel do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel o poparcie wezwań do przeprowadzenia międzynarodowego niezależnego dochodzenia w sprawie tego incydentu;

20. z zadowoleniem przyjmuje misję z ramienia Biura Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka do Jemenu, która dokonała oceny sytuacji w zakresie praw człowieka w tym kraju i przedstawi zalecenia dla rządu jemeńskiego i społeczności międzynarodowej;

Bahrajn

21. potępia represje w Bahrajnie i domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego zwolnienia wszystkich pokojowych demonstrantów, w tym działaczy politycznych, dziennikarzy i obrońców praw człowieka oraz 47 lekarzy i pielęgniarek bahrajńskich, którzy wykonywali swoje obowiązki zawodowe; wyraża poważne zaniepokojenie z powodu skazania 8 działaczy opozycji na dożywotnie więzienie, a 13 na pozbawienie wolności do 15 lat;

22. z zadowoleniem przyjmuje zniesienie stanu wyjątkowego w Bahrajnie oraz apel króla Hamada ibn Isa Al-Chalifa o podjęcie dialogu narodowego; uważa, że dialog narodowy zapoczątkowany przez króla Hamada i mający na celu utorowanie drogi do prawdziwej demokracji i reform politycznych w Bahrajnie będzie możliwy jedynie wtedy, gdy uczestniczyć w nim będą wszystkie siły polityczne, w tym opozycja i społeczeństwo obywatelskie;

23. wzywa władze Bahrajnu do złagodzenia wyroków śmierci wydanych na Ali Abdullaha Hassana al-Sankisa i Abdulaziza Abdulridha Ibrahima Hussaina oraz do ponownego wprowadzenia faktycznego moratorium na karę śmierci;

24. z zadowoleniem odnotowuje decyzję króla Hamada o powołaniu niezależnej komisji do zbadania przypadków łamania praw człowieka podczas niedawnego tłumienia przez siły rządowe proroformatorskich protestów; wzywa do zachowania pełnej bezstronności i przejrzystości komisji i apeluje do rządu bahrajńskiego o nieingerowanie w jej prace;

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

25. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie ministerstwa ds. praw człowieka i rozwoju społecznego w Bahrajnie oraz zwraca się do ministerstwa o działanie zgodnie z międzynarodowymi standardami praw człowieka i zobowiązaniami;

26. wyraża zaniepokojenie obecnością w Bahrajnie obcych wojsk pod sztandarem Rady Współpracy Państw Zatoki Perskiej; ponawia swój apel do GCC, aby jako wspólnota regionalna wykorzystwała swoje zasoby w celu podjęcia konstruktywnych działań i mediacji w interesie pokojowych reform w Bahrajnie;

Świat arabski i Afryka Północna

27. popiera proces przemian demokratycznych w Egipcie i Tunezji, które stanowią pierwsze przykłady obecnego procesu demokracji i nowej fali zaangażowania obywateli, a zwłaszcza młodzieży, w świecie arabskim; zdecydowanie popiera dążenie ludności do wolności, praw człowieka i demokracji; wzywa do przeprowadzenia w obu państwach przejrzystych, sprawiedliwych i wolnych wyborów uwzględniających ich indywidualne uwarunkowania; apeluje do społeczności międzynarodowej o dalsze działania w celu podtrzymania i pobudzania procesu reform politycznych w krajach Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu;

28. ponownie przypomina zobowiązanie społeczności międzynarodowej do ochrony ludności cywilnej w Libii, między innymi przez nasilenie presji na reżim libijski, oraz do wspierania budowy demokratycznego państwa libijskiego; z zadowoleniem przyjmuje decyzję UE o zwiększeniu sankcji wobec reżimu przez objęcie zamrożeniem aktywów sześciu kapitanatów portów kontrolowanych przez reżim; ponawia wezwanie skierowane do pułkownika Muammara Mohammeda Abu Minyara Kaddafiego o natychmiastową rezygnację z władzy;

29. wyraża zaniepokojenie trudnościami, na jakie narażona jest ludność Libii z powodu niedostatku żywności, braku dostępu do pomocy medycznej oraz braku przepływów pieniężnych, które umożliwiłyby wypłatę wynagrodzeń i zaspokojenie różnych potrzeb administracyjnych; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel oraz państwa członkowskie UE do szybkiego podjęcia działań w celu udostępnienia Tymczasowej Radzie Narodowej – za zgodą i pod nadzorem Komitetu ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ – części zamrożonych aktywów libijskich, tak aby zaspokoić nadzwyczajne potrzeby;

30. wzywa Radę i wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do podejmowania kolejnych inicjatyw w celu wypracowania rozwiązania konfliktu z uwzględnieniem wydanego niedawno przez Międzynarodowy Trybunał Karny nakazu aresztowania pułkownika Kaddafiego, jego syna Saifa al-Islama i Abdullaha al-Sanussiego;

31. z zadowoleniem przyjmuje proces reform w Maroku, a w szczególności propozycję reformy konstytucyjnej, która została poddana pod referendum, jako krok we właściwym kierunku do otwarcia systemu zarządzania, modernizacji i demokracji; wzywa partie polityczne w Maroku do odgrywania aktywnej roli w procesie zmian; podkreśla, że społeczeństwo, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i partie polityczne powinny pozostać w centrum toczącego się procesu wprowadzania reform, oraz zauważa, że Maroko było pierwszym państwem w regionie, które uzyskało zaawansowany status w stosunkach z UE;

32. odnotowuje pozytywne oświadczenie prezydenta Algierii, który zapowiedział początek procesu demokracji i zapewnienie lepszego sprawowania rządów w państwie, w tym zniesienie stanu wyjątkowego i planowaną reformę konstytucyjną; podkreśla potrzebę przyspieszenia tych inicjatyw i apeluje o zdecydowane zaangażowanie ze strony władz algierskich w proces reform, który powinien obejmować wszystkie grupy i być otwarty dla społeczeństwa obywatelskiego;

33. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie w proces reform politycznych w Jordanii, a w szczególności przegląd konstytucji jordańskiej i prace komitetu ds. dialogu narodowego; pochwała wysiłki podejmowane przez władze Jordanii i podkreśla potrzebę konkretnego wdrożenia reform, zauważa, że UE wyraziła zgodę na przyznanie Jordanii zaawansowanego statusu partnerstwa w 2010 r.;

Czwartek, 7 lipca 2011 r.

34. podkreśla, że prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania to fundamentalne prawo człowieka, które powinno być gwarantowane przez władze; wzywa władze, aby udzielały wiarygodnej i skutecznej ochrony wyznaniom religijnym w swym krajach oraz zapewniały wyznawcom wszystkich religii osobistą i fizyczną integralność;

35. zdecydowanie popiera stanowisko Rady, że europejska polityka sąsiedztwa będzie musiała sprostać nowym wyzwaniom w sąsiedztwie południowym; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE i państw członkowskich, aby śledzić i wspierać konkretne wysiłki podejmowane przez rządy rzeczywiście zaangażowane w reformy polityczne i gospodarcze, podobnie jak społeczeństwa obywatelskie; z zadowoleniem przyjmuje powołanie przez wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel grupy zadaniowej dla południowej części regionu Morza Śródziemnego

36. wzywa Komisję i Radę, by wobec państw południowej części regionu Morza Śródziemnego kierowały się zróżnicowanym podejściem opartym na polityce „więcej za więcej” określonej we wspólnym komunikacie z 25 maja 2011 r., która zakłada wynagradzanie rzeczywistych postępów w zakresie demokracji, wolnych i sprawiedliwych wyborów, a przede wszystkim praw człowieka;

37. wzywa Unię Europejską do dalszego udzielania koniecznej pomocy humanitarnej przesiedleńcom w regionie, z których wielu żyje jako uchodźcy przy granicach swoich państw;

38. z zadowoleniem przyjmuje partnerstwo z Deauville z narodami z regionu zapoczątkowane przez członków grupy G-8; zauważa, że pierwszymi państwami partnerskimi będą Egipt i Tunezja; wzywa Radę i państwa członkowskie UE do koordynacji działań z członkami grupy G-8, którzy wyrażają gotowość rozszerzenia tego partnerstwa na wszystkie kraje regionu angażujące się w przeprowadzanie zmian w kierunku stworzenia wolnych, demokratycznych i tolerancyjnych społeczności;

*

* *

39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Syryjskiej Republiki Arabskiej, rządowi i parlamentowi Republiki Jemeńskiej, rządowi i parlamentowi Republiki Turcji, rządowi i parlamentowi Królestwa Bahrajnu, Tymczasowej Radzie Narodowej, rządowi i parlamentowi Królestwa Maroka, rządowi i parlamentowi Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, rządowi i parlamentowi Jordañskiego Królestwa Haszymidzkiego, rządowi Arabskiej Republiki Egiptu, rządowi Republiki Tunezyjskiej, sekretarzowi generalnemu GCC i sekretarzowi generalnemu Unii na rzecz Śródziemnomorza.

Polityka zewnętrzna UE na rzecz demokratyzacji

P7_TA(2011)0334

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokratyzacji (2011/2032(INI))

(2013/C 33 E/17)

Parlament Europejski,

— uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, a w szczególności jej art. 21, oraz Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, a w szczególności jego art. 25,

— uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,